

Απόφαση 706 / 2018 (Α1, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 706/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α1' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Λέκκα Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αθανάσιο Καγκάνη, Αλτάνα Κοκκοβού - Εισηγήτρια, Ιωάννη Μπαλιτσάρη και Αγγελική Τζαβάρα, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 22 Ιανουαρίου 2018, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: Χ. συζύγου Θ. Χ., κατοίκου ..., η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κωνσταντίνο Τσόβολο και κατέθεσε προτάσεις.

Του αναιρεσιβλήτου: Θ. Χ. του Γ., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Χριστόφορο Παπαϊωάννου με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 20/4/2012 αγωγή του ήδη αναιρεσιβλήτου, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 4107/2013 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 5198/2015 του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 18/4/2016 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινακίο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο πληρεξούσιος της αναιρεσείουσας ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και την καταδίκη του αντίδικου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Υπόκειται προς κρίση η από 18-4-2016 αίτηση για αναίρεση της υπ' αριθ. 5198/2015 τελεσίδικης απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την ειδική διαδικασία των γαμικών διαφορών και απέρριψε την από 8-10-2013 έφεση της εναγομένης και ήδη αναιρεσείουσας κατά της υπ' αριθ. 4107/2013 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία είχε δεχθεί την από 20-4-2012 αγωγή του αναιρεσιβλήτου και είχε κηρύξει λυμένο το μεταξύ τους υφιστάμενο γάμο. Η αίτηση αναίρεσης ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (αρθ. 552, 553, 556, 558, 564, 566 παρ.1 ΚΠολΔ). Είναι συνεπώς παραδεκτή (αρθ. 577 παρ. 1 ΚΠολΔ) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ, αναίρεση επιτρέπεται μόνο αν παραβιάστηκε κανόνας ουσιαστικού δικαίου. Στην περίπτωση δε που το δικαστήριο έκρινε

κατ' ουσίαν την υπόθεση, η παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, κρίνεται εν όψει των πραγματικών περιστατικών που ανελέγκτως δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν και της υπαγωγής αυτών στο νόμο και ιδρύεται ο λόγος αυτός αναίρεσης, αν οι πραγματικές παραδοχές της απόφασης καθιστούν φανερή την παραβίαση (ΑΠ 1299/2009). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 118 αριθ. 3, 566 § 1 και 577 § 3 ΚΠολΔ προκύπτει, ότι στο δικόγραφο της αίτησης αναίρεσης πρέπει να αναφέρεται κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύννοπτο, η νομική πλημμέλεια που αποδίδεται στο δικαστήριο της ουσίας, ώστε να είναι δυνατόν να διαπιστωθεί, αν και ποιο λόγο αναίρεσης, θεμελιώνει η προβαλλόμενη αιτίαση. Ειδικά, για να είναι ορισμένος ο από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης πρέπει ο ανααιρεσείων να αναφέρει στο αναιρετήριο, μεταξύ άλλων, τη συγκεκριμένη διάταξη του ουσιαστικού δικαίου που παραβιάστηκε και το αποδιδόμενο στο δικαστήριο νομικό σφάλμα περί την ερμηνεία και εφαρμογή του ουσιαστικού νόμου, εφόσον δε το δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν την υπόθεση, την ελάσσονα πρόταση του νομικού του συλλογισμού, δηλαδή τα πραγματικά γεγονότα που αυτό δέχθηκε, με πληρότητα και υπό τα οποία συντελέστηκε η προβαλλόμενη παραβίαση των κανόνων του ουσιαστικού δικαίου. Η αοριστία δε αυτού του αναιρετικού λόγου δεν μπορεί να συμπληρωθεί με παραπομπή στην προσβαλλόμενη απόφαση ή σε άλλα διαδικαστικά έγγραφα (ΑΠ 901/2010). Με τον πρώτο λόγο της αίτησης αναίρεσης, από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, η ανααιρεσείουσα αποδίδει στην πληττόμενη απόφαση την αιτίαση ότι το Εφετείο παραβίασε τη διάταξη του άρθρου 1439 παρ. 3 ΑΚ, προβάλλουσα ειδικότερα, ότι δέχτηκε τη λύση του γάμου της με τον αναιρεσίβλητο, λόγω διετούς διάστασης, παρόλον ότι η συζήτηση της αγωγής στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο έγινε σε χρόνο πολύ πριν τη συμπλήρωση της διετούς διάστασής τους και συγκεκριμένα έγινε στις 10-6-2013, ενώ η διάστασή τους, όπως βεβαιώθηκε από την κατάθεση της μάρτυράς της, έλαβε χώρα τον Απρίλιο του 2012. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αόριστος, διότι στο αναιρετήριο διαλαμβάνεται η θέση της ανααιρεσείουσας και της μάρτυράς της ως προς το χρόνο επέλευσης της διάστασης της έγγαμης συμβίωσής της με τον αναιρεσίβλητο και όχι οι ουσιαστικές παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης, σχετικά με το κρίσιμο αυτό πραγματικό περιστατικό, προκειμένου να κριθεί, εάν από τότε μέχρι τη συζήτηση της αγωγής ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου είχε συμπληρωθεί η απαιτούμενη από τη διάταξη του άρθρου 1439 παρ. 3 ΑΚ διετής διάσταση, για να κριθεί περαιτέρω, εάν το εφετείο παραβίασε με την εφαρμογή της και τη λύση του γάμου τη διάταξη αυτή, όπως η ανααιρεσείουσα προβάλλει με τον ως άνω λόγο της αίτησης αναίρεσης. Ο αναιρετικός λόγος του άρθρου 559 αριθ. 12 ΚΠολΔ ιδρύεται, όταν το δικαστήριο της ουσίας κατά την εκτίμηση των αποδείξεων προσδίδει σε ορισμένο αποδεικτικό μέσο δύναμη απόδειξης μικρότερη ή μεγαλύτερη από εκείνη που, δεσμευτικά γι' αυτό (δικαστήριο) καθορίζει ο νόμος, προβλέποντας ιδίως ότι ορισμένο αποδεικτικό μέσο παράγει πλήρη απόδειξη, χωρίς ή με δυνατότητα ανταπόδειξης, όχι όμως και στην περίπτωση κατά την οποία, εκτιμώντας ελεύθερα, όπως κατ' αρχήν έχει δικαίωμα από το νόμο (άρθρο 340 ΚΠολΔ), αποδίδει σε ορισμένα αποδεικτικά μέσα, που κατά νόμο έχουν την ίδια αποδεικτική δύναμη με άλλα, μεγαλύτερη αποδεικτική βαρύτητα από τα άλλα αυτά αποδεικτικά μέσα. Στην προκειμένη περίπτωση, η ανααιρεσείουσα με το δεύτερο λόγο της αίτησης αναίρεσης μέμφεται την προσβαλλόμενη απόφαση για πλημμέλεια από τον αριθμό 12 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, γιατί το Εφετείο προσέδωσε στην κατάθεση της μάρτυρος του αναιρεσίβλητου μεγαλύτερη αξιοπιστία από εκείνη της μάρτυρος, που εξετάστηκε με την επιμέλειά της και έτσι δέχτηκε ότι η διάσταση

της έγγαμης συμβίωσης αυτής και του αναιρεσίβλητου επήλθε το έτος 2008, που κατέθεσε η πρώτη και όχι τον Απρίλιο 2012, που κατέθεσε η δεύτερη και περαιτέρω, δεχόμενο, ότι αυτοί βρίσκονταν, κατά το χρόνο συζήτησης της αγωγής, στις 10-6-2013, σε διάσταση συνεχώς από δύο τουλάχιστον χρόνια, έλυσε το μεταξύ τους γάμο, ενώ διαφορετικά θα έπρεπε να είχε απορρίψει την αγωγή. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, γιατί σε κανένα από τα αποδεικτικά αυτά μέσα δεν προσδίδεται από το νόμο αυξημένη αποδεικτική δύναμη και το Εφετείο προέβη, όπως είχε δικαίωμα, κατ' άρθρο 340 ΚΠολΔ, σε ελεύθερη εκτίμηση του περιεχομένου τους και απλώς προσέδωσε μεγαλύτερη αξιοπιστία στην κατάθεση της μάρτυρος του αναιρεσίβλητου. Κατ' ακολουθίαν αυτών πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναίρεσης. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί, κατά την παρ. 4 του άρθρου 495 ΚΠολΔ, η εισαγωγή στο Δημόσιο Ταμείο του παραβόλου των τριακοσίων (300,00) ευρώ, που καταβλήθηκε από την αναιρεσείουσα, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 1230/2016 έκθεση κατάθεσης της αίτησης αναίρεσης. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του αναιρεσίβλητου, που κατέθεσε προτάσεις, πρέπει, κατά το σχετικό αίτημά του, να επιβληθούν σε βάρος της αναιρεσείουσας, λόγω της ήττας της (άρθ. 176, 183, 189 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα αναφέρεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 18-4-2016 αίτηση της Χ. συζ. Θ. Χ., για αναίρεση της υπ' αριθ. 5198/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών. Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου των τριακοσίων (300,00) ευρώ στο Δημόσιο Ταμείο.

Καταδικάζει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσίβλητου, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2700,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 13 Μαρτίου 2018.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 17 Απριλίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ